

Работа-та не са гледа по върхинк-тѣ;
но по съвършенство-то.

ЛЪВЪ и ВЛЪКЪ.

Лъвъ-тѣ застарѣлъ лежалъ боленъ въ пещерѣ-тѣ си. Ехъ дошле да го нагледатъ, отсвѣнкъ лисица-та, сички-тѣ дръги животни. Влакъ-тѣ чѣто била съдитъ на лисица-та намѣрилъ тогиъ времѧ да т-ж ковлади предъ лъва чѣ не рачи да пропозица владѣтела, тѣ за това не иде него да го нагледа. Въ това времѧ лисица-та била дошла отъ вънъ и чула сегнъ-тѣ дъмкъ на Влака. Лъвъ-тѣ разадосанъ скриваше съ юбви бръхъ лисица-та; но та като поискава времѧ да са оправдае, рече: отъ тѣзи що сѫ тѣка събрали кой е принесълъ толко полхъ, колко-то азъ, чѣто ходихъ всѣдъ да пытамъ и да распытвамъ и ето наѣничихъ цѣрвъ за тѣкѣ. Лъвъ-тѣ той часъ т-ж принесли да каже цѣра, и та отговорила: да о-